

तपोर्जितान् संघिराजः ॥७॥ यद्यद्विदे ब्राह्मणास्तेनवनकरिष्यन्तिप्रतिग्रहमिति शेषः तर्हि कृतं कृतं तेनवनभविष्यति तदा कृतं कृतं यत्पर्ययज्ञान्साधय ॥८॥ इष्टमिति दानेयज्ञादिकमंतर्भवति याज्ञिकभ्यो दत्तं चेत्तत्कृतं
स्य यज्ञस्य श्रेयोऽंशस्तवापि भविष्यतीति न यज्ञार्थमत्यस्को भूरित्यर्थः ॥९॥ जनयिता प्रजापतिः ॥१०॥ धर्मान् पंचातिथिभिः समेत एव भोक्ष्ये इत्यादीन् ये संतः संवर्धयन्ति ते सर्वस्वे भर्तव्या राज्ञा तस्य राज्ञस्ते संतो
बहु कारिणोऽत्यंतसुपकर्तारो भवन्ति ॥११॥ १२॥ १३॥ देयाः दानानि व्युष्टिः समृद्धिः ॥१४॥ १५॥ १६॥ ब्रह्मणो भूयंभावोऽस्यास्ति स ब्रह्मणो ब्रह्मभूयस्तस्य भावो ब्रह्मभूयत्वं ब्रह्मणोत्वं ॥१७॥ १८॥ १९॥ २०॥

ब्राह्मणां स्तर्पयन्द्ध्यैस्ततो यज्ञेयतव्रतः ॥ मैत्रान् साधून् वेदविदः शीलवृत्ततपोर्जितान् ॥७॥ यत्ते तेन करिष्यन्ति कृतं तेन भविष्यति ॥ यज्ञान् साधय साधुभ्यः
स्वाहन्नाहं क्षिणावतः ॥८॥ इष्टं दत्तं च मन्येथा आत्मानं दानकर्मणा ॥ पूजयेथायायन्तु कोस्तवायं शोभवेद्यथा ॥९॥ प्रजावतो भरेथाश्च ब्राह्मणान् बहु कारि
णः ॥ प्रजावांस्तेन भवति यथा जनयिता तथा ॥१०॥ यावतः साधुधर्मान्वै संतः संवर्धयन्तु ॥ सर्वस्वैश्चापि भर्तव्या नरा ये बहु कारिणः ॥ समृद्धः संप्रयच्छ
त्वं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिर ॥ धेनूरनडुहो नानिच्छत्रं वासांस्त्युपानहो ॥१२॥ आज्या नियजमानेभ्यस्तथान्तानि च भारत ॥ अश्ववन्ति च यानानि वेत्तमानि श
यनानि च ॥१३॥ एते देया व्युष्टि मंतोलघूपायाश्च भारत ॥ अजगुप्सांश्च विज्ञाय ब्राह्मणान् वृत्तिकर्षितान् ॥१४॥ उपच्छन्तं प्रकाशं वाच्यं न्यायं प्रतिपालयेत् ॥
राजसूयाश्च मेधाभ्यांश्चैयस्तक्षत्रियांश्च प्रति ॥१५॥ एवं पापैर्विनिर्मुक्तस्त्वं पूतः स्वर्गमाप्स्यसि ॥ संचयित्वा पुनः कोशं यद्राष्ट्रं पालयिष्यसि ॥ तेन त्वं ब्रह्म
भूयत्वं मवाप्स्यसि धनानि च ॥ आत्मनश्च परेषां च वृत्तिं संरक्ष भारत ॥१७॥ पुत्रवच्चापि भृत्यान् प्रजाश्च परिपालय ॥ योगक्षेमश्च ते नित्यं ब्राह्मणेष्वस्तु
भारत ॥१८॥ तदर्थं जीवितं ते स्तुगता तेभ्यो प्रतिपालनं ॥ अनर्थो ब्राह्मणस्यैष यद्विन्न निचयो महान् ॥ श्रियाद्यभीष्टां संवासो रपयेत् संप्रमोहयेत् ॥ ब्राह्मणे
षु प्रसूदेषु धर्मो विप्रणशोऽश्रुवं ॥ धर्मप्रणशो भूतानां मभावः स्यान्त संशयः ॥२०॥ योरक्षिभ्यः संप्रदायराजाराष्ट्रं विलुपति ॥ यज्ञेराष्ट्राद्वनंतस्मादानयधमि
ति ब्रुवन् ॥२१॥ यच्चादाय तदा ज्ञसंभीतं दत्तं सुदारुणं ॥ यजेद्राजानं ते यज्ञं प्रशंसन्त्यस्य साधवः ॥२२॥ अपीडिताः स संवृद्धा ये ददत्यनुकूलतः ॥ तादृशो ना
प्युपायेन यष्टव्यं नोद्यमादृतैः ॥२३॥ यदा परिनिषिच्येत निहितो वै यथाविधि ॥ तदाराजामहायज्ञेयं तेन बहुदक्षिणैः ॥२४॥ वृद्धबालधनं रक्ष्यमंधस्य कृ
पणस्य च ॥ न रवात पूर्वैर्कुर्वीत न रुदंती धनं हरेत् ॥२५॥

यद्वित्युक्तं यो राजारक्षिभ्यः संग्रहपरेभ्यो धनं दत्वा यज्ञेयज्ञार्थं धनमानयधमिति ब्रुवन् राष्ट्रां विलुपति ॥२१॥ यच्चासौ तत्
पूणादिकाभिर्निषिच्येत धनैरभिषिच्येत ॥२३॥ रवात पूर्वधनं न कुर्वीत अनावृष्टौ कूपोदकनिष्पादितैर्धान्यैर्जीवतां धनं स्वाधीनं न कुर्वीतेत्यर्थः ॥२५॥